

МРС-ЈС 18 – ИЗВЕШТАВАЊЕ ПО СЕГМЕНТИМА

Саопштење

Овај Међународни рачуноводствени стандард за јавни сектор (МРС-ЈС) састављен је првенствено у складу са Међународним рачуноводственим стандардом IAS 14 (ревидираним 1997.)

“Извештавање по сегментима” који је објавио Одбор за Међународне рачуноводствене стандарде (IASB) Делови IAS 14 су објављени у овој публикацији Делови IAS 40 су објављени у овој публикацији Одбора за Међународне рачуноводствене стандарде за јавни сектор (IPSASB) Међународне федерације рачуновођа (IFAC) уз одобрење Фондације за Међународне стандарде финансијског извештавања (IFRS).

Одобрени текст Међународног стандарда за финансијско извештавање (IFRS) је текст који је објавио IASB на енглеском језику и копије се могу директно добити од Издавачког одељења IASB, на следећој адреси:

IASB Publications Department, First Floor, 30 Cannon Street
London EC4M 6XH United Kingdom.

E-mail: publications@ifrs.org.uk
Интернет адреса: <http://www.ifrs.org.uk>

За IFRS, IAS, нацрте за излагање и друге публикације IASC и IASB ауторско право има Фондација IFRS.

„IFRS“, „IAS“, „IASB“, „IASC“, „Фондација IFRS“ „ „Међународни рачуноводствени стандарди“ и „Међународни стандарди финансијског извештавања“ су заштитни знак Фондације IFRS и не смеју се користити без одобрења Фондације IFRS.

МРС-ЈС 18 – ИЗВЕШТАВАЊЕ ПО СЕГМЕНТИМА

Историја МРС-ЈС

Ова верзија садржи измене настале као резултат МРС-ЈС објављених до 15. јануара 2013.

МРС-ЈС 18, *Извештавање по сегментима*, објављен је у јуну 2002.

Од тада, МРС-ЈС 18 је измењен као последица објављивања следећих МРС-ЈС:

- МРС-ЈС 3, *Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених процена и грешке*, (објављен у децембру 2006.)
- МРС-ЈС 17, *Некретнине, постројења и опрема*, (објављен у децембру 2001.)
- *Побољшања МРС-ЈС* (објављена у новембру 2010.)

Табела измењених параграфа у МРС-ЈС 18

Параграф	Врста измене	Порекло измене
27	Измењен	МРС-ЈС 3, децембар 2006.
37	Измењен	МРС-ЈС 17, децембар 2006.
57	Измењен	МРС-ЈС 3, децембар 2006.
69	Измењен	МРС-ЈС 3, децембар 2006.
70	Измењен	МРС-ЈС 3, децембар 2006.
IE	Измењен	МРС-ЈС 3, децембар 2006. Побољшања МРС-ЈС, новембар 2010.

Јун 2000.

МРС-ЈС 18 – ИЗВЕШТАВАЊЕ ПО СЕГМЕНТИМА

САДРЖАЈ

Параграфи

Циљ

Делокруг 1–7

Дефиниције 8–11

Извештавање по сегментима 12–26

Структуре извештавања 14–16

Пословни сегмент и географски сегмент 17–22

Вишеструко сегментирање 23

Структуре извештавања које нису одговарајуће 24–26

Дефиниције прихода, расхода, имовине, обавеза и рачуноводствених политика сегмента	27–42	
Приписивање ставки сегментима	28–32	
Имовина, обавезе, приход и расход сегмента		33–42
Рачуноводствене политике сегмента	43–46	
Заједничка имовина	47–48	
Новоутврђени сегменти	49–50	
Обелодањивање	51–75	
Додатне информације о сегменту		65–66
Друга питања обелодањивања	67–73	
Пословни циљеви сегмента	74–75	
Датум ступања на снагу	76–77	
Упутство за примену		
Илустративни примери		
Поређење са IAS 14		

Садржај Међународног рачуноводственог стандарда за јавни сектор 18, *Извештавање по сегментима* изложен је у параграфима 1–77. Сви параграфи имају једнаку важност. MPC–JC 18 треба тумачити у контексту његовог циља и Предговора Међународним рачуноводственим стандардима за јавни сектор. У недостатку експлицитних упутстава, основу за избор и примену рачуноводствених принципа даје MPC–JC 3, *Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених процена и грешке*.

Циљ

Циљ овог стандарда је да установи принципе извештавања о финансијским информацијама по сегментима. Обелодањивање ових информација ће:

- (а) помоћи корисницима финансијских извештаја да боље разумеју прошле учинке ентитета и да утврде ресурсе додељене ради подршке главним активностима ентитета; и
- (б) повећати транспарентност финансијског извештавања и омогућити ентитету да на бољи начин испуни обавезу из своје надлежности.

Делокруг

1. **Ентитет који припрема и презентује финансијске извештаје према обрачунској основи рачуноводства примењује овај стандард у презентовању података о сегменту.**
2. **Овај стандард се примењује на све ентитете јавног сектора, осим на јавна предузећа.**
3. У Предговору Међународним рачуноводственим стандардима за јавни сектор који је објавио IPSASB се објашњава да јавна предузећа примењују Међународне стандарде финансијског извештавања које објављује Одбор за Међународне рачуноводствене стандарде (IASB). Јавна предузећа се дефинишу у MPC–JC 1, *Презентација финансијских извештаја*.
4. **Овај стандард се примењује у укупном скупу објављених финансијских извештаја који су у складу са MPC–JC.**
5. Целокупан скуп финансијских извештаја обухвата извештај о финансијском стању извештај о финансијској успешности извештај о новчаним токовима извештај који приказује промене нето имовине/капитала и напомене као што је наведено у MPC–JC 1.
6. **Уколико се консолидовани финансијски извештаји владе или другог економског ентитета и засебни финансијски извештаји матичног ентитета презентују заједно, информације о сегменту треба да буду приказане само на основи консолидованих финансијских извештаја.**
7. У неким правним системима, консолидовани финансијски извештаји државе или другог економског ентитета и засебни финансијски извештаји матичног ентитета се комбинују и приказују заједно у виду јединственог извештаја. Када се то чини, у извештају који садржи финансијске извештаје државе или другог матичног ентитета треба да буду презентоване информације о сегменту само за консолидоване финансијске извештаје.

Дефиниције

8. [Брисан]

9. Следећи термин се користи у овом стандарду са наведеним значењем:

Сегмент је јасно различита активност или група активности ентитета, за коју је прикладно да засебно објављује финансијске информације са циљем процењивања успешности ентитета у дотадашњем остварењу његових циљева и ради одлучивања о будућој расподели ресурса.

Термини дефинисани у другим МРС–ЈС се користе у овом стандарду са истим значењем као и у тим стандардима, а наведени су у *Појмовнику дефинисаних термина* који је засебно објављен.

10. Владе и њихови органи управљају значајним јавним ресурсима и раде на обезбеђењу широког обима добара и услуга својим бирачима у различитим географским областима и у областима са различитим друштвено–економским одликама. Од ових ентитета се очекује, а у неким случајевима и формално захтева, да ове ресурсе користе успешно и ефикасно ради остварења циљева ентитета. Извештаји на нивоу ентитета и консолидовани финансијски извештаји пружају увид у (а) имовину коју ентитет контролише и настале обавезе извештајног ентитета, (б) трошкове извршених услуга и (ц) приход од опорезивања, расподелу буџета и надокнаде трошкова насталих при финансирању пружања услуга. Међутим, ове збирне информације не подразумевају податке о посебним пословним циљевима и основним активностима извештајног ентитета и о ресурсима намењеним тим циљевима и активностима, као и о њиховим трошковима.
11. У већини случајева, активности ентитета су тако различите, и обухватају толико широк распон различитих географских области, или области са различитим друштвено–економским одликама, да је неопходно приказати засебне финансијске и нефинансијске податке о појединим сегментима ентитета како би се обезбедиле информације неопходне за сврхе извршења обавеза и одлучивања.

Извештавање по сегментима

12. Ентитет одређује засебне сегменте у складу са захтевима параграфа 9 овог стандарда и да презентује информације о тим сегментима као што се захтева у параграфима од 51 до 75 овог стандарда.
13. У складу са овим стандардом ентитети јавног сектора ће утврдити као засебан сегмент сваку јасно различиту активност или групу активности за које треба презентовати финансијске податке са циљем (а) процењивања успешности ентитета у остварењу циљева и за (б) сврхе одлучивања о будућој расподели ресурса ентитета. Поред обелодањивања информација које се захтевају у параграфима 51–75 овог стандарда ентитети се такође подстичу да обелодане додатне информације о сегментима презентованим у извештајима као што је утврђено овим стандардом или на начин који се сматра потребним за сврхе одговорности и одлучивања.

Структуре извештавања

14. У већини случајева, главне класификације активности утврђене у буџетској документацији одражаваће сегменте чије се информације презентују у извештајима који се подносе управним телима и главном руководиоцу ентитета. У већини случајева, сегменти о којима се извештава управним телима и главном руководиоцу такође одражавају сегменте приказане у финансијским извештајима, због тога што управна тела и главни руководилац захтевају информације о сегментима како би могли да (а) испуне своје обавезе руковођења и (б) како би проценили успешност ентитета у остваривању циљева у прошлости, као и ради одлучивања о будућој расподели ресурса ентитета.

15. За утврђивање активности које треба груписати као засебне сегменте и приказати у финансијским извештајима за сврхе одговорности и одлучивања потребно је просуђивање. Приликом таквог просуђивања, лица која припремају финансијске извештаје размотриће питања као што су:

- (а) циљ извештавања о финансијским информацијама по сегменту, као што је утврђено у претходно наведеном параграфу 9;
- (б) очекивања чланова заједнице и њихових изабраних или именованих представника у вези са кључним активностима ентитета;
- (ц) квалитативне одлике финансијског извештавања као што је утврђено у МРС–ЈС 1, Додатак А. У овом стандарду је такође, у Упутству за примену, дат кратак преглед ових одлика. Одлике обухватају

релевантност, поузданост и упоредивост, током времена, финансијских информација о којима се извештава по различитим сегментима ентитета. (Ове одлике су засноване на квалитативним одликама финансијских извештаја утврђеним у *Оквиру за припремање и презентацију финансијских извештаја* Одбора IAS); и

(д) да ли одређена структура сегмента одражава основу у складу са којом управна тела и главни руководиоци захтевају финансијске информације да им помогну да процене успешност ентитета у остваривању циљева, као и ради одлучивања о расподели ресурса ентитета ради остварења будућих циљева.

16. На нивоу целе државе, финансијске информације се често сумирају и презентују у извештајима на начин који одражава, на пример:

(а) главне економске класификације активности које је предузела главна влада, у областима као што су здравство, образовање, одбрана и социјална служба (ово може одражавати функционалну класификацију државе од стране Државне статистике финансија), и главне комерцијалне активности предузете од стране јавних предузећа, као што су електране у власништву државе, банке и предузећа за осигурање; или

(б) министарски ресор одговорности појединачних министара или чланова извршне владе. Ово често, али не увек, одражава економске класификације наведене под (а) – разлике могу настати зато што министарски ресор одговорности може обухватати више од једне економске класификације или обухватати више класификација.

Пословни сегмент и географски сегмент

17. Врсте сегмената о којима се подносе извештаји управним телима или главном руководиоцу ентитета често се називају “пословни сегменти” или “географски сегменти”. Ови изрази употребљавају се у овом стандарду са следећим значењима:

(а) “пословни сегмент” упућује на јасно издвојив саставни део ентитета ангажован у обезбеђивању повезане производње или у остваривању одређених циљева пословања који су у складу са општим циљем сваког ентитета; и

(б) “географски сегмент” је јасно различит саставни део ентитета, ангажован у обезбеђивању повезане производње или у остваривању одређених циљева пословања у оквиру одређене географске области.

18. Државним секторима и агенцијама често се руководи путем услужних линија, будући да се тако одражава (а) начин утврђивања њихових главних производа, (б) надзор над извршењем и (ц) утврђивања и предвиђања потреба за ресурсима у буџету. Пример ентитета који интерно извештава на основу услужних линија или пословних сегмената јесте Министарство образовања, чија организациона структура и интерни систем извештавања одражавају примарне, секундарне и терцијалне активности образовања и учинке као одвојене сегменте. Основа сегментирања се може интерно усвојити јер се очигледно разликују вештине и средства, потребни да би се обезбедио жељени учинак и резултат сваке од ових различитих активности образовања. Поред тога, кључне финансијске одлуке са којима се суочава руководство подразумевају одређивање ресурса који ће се расподелити на сваки од ових учинака или активности. У овим случајевима, такође је вероватно да ће екстерно извештавање на основу пословних сегмената задовољити захтеве овог стандарда.

19. Фактори који ће бити узети у обзир при одређивању да ли су резултати (роба и услуге) повезани и да ли их треба груписати као сегменте за сврхе финансијског извештавања, укључују:

(а) основне циљеве пословања ентитета и робу, услуге и активности повезане са остваривањем сваког од ових циљева засебно као и да ли су ресурси распоређени и буџетирани на основу група робе и услуга;

(б) природу обезбеђене робе или услуга или предузетих активности;

(ц) природу производног процеса и/или пружања услуга и процес или механизам дистрибуције;

(д) врсту купаца или потрошача робе и услуга;

(е) да ли се одражава начин управљања ентитетом и извештавања о финансијским информацијама управног одбора и вишег руководства; и

(ф) уколико је изводљиво, природу регулаторног окружења (на пример, ресорски или законски органи) или државни сектор (на пример финансијски сектор, комунална служба, или главна влада).

20. Ентитет може бити организован тако да интерно извештава управно тело и више руководство на регионалној основи – било у оквиру или ван националних, државних, локалних или других граница надлежности. Када је ово случај, интерни систем извештавања одражава структуру

географског сегмента.

21. Структура географског сегмента може бити усвојена када су, на пример, организациона структура и интерни систем извештавања Министарства образовања уређени на основу регионалних образовних резултата, будући да се кључне процене учинка и одлуке о расподели ресурса, које ће извршити управно тело и виши руководиоци, одређују у складу са регионалним достигнућима и регионалним потребама. Ова структура се може усвојити ради очувања аутономије региона у погледу потреба образовања и пружања образовних услуга, или због тога што се услови пословања или образовни циљеви битно разликују између региона. Такође може бити усвојена једноставно зато што руководство верује да организациона структура заснована на регионалној расподели одговорности боље доприноси остварењу циљева организације. У овим случајевима, о расподели ресурса најпре одлучују, а накнадно и надгледају, управно тело и виши руководиоци, и то на регионалној основи. Детаљније одлуке о расподели ресурса на одређене функционалне активности у оквиру географске области тада доноси регионална управа, у складу са образовним потребама те области. У овим случајевима, вероватно је да ће информације из извештаја по географским сегментима у финансијским извештајима такође испунити захтеве из овог стандарда.

22. Фактори који се узимају у обзир приликом одређивања да ли финансијске информације треба приказати на географској основи укључују:

- (а) сличност економских, друштвених и политичких услова у различитим областима;
- (б) однос између основних циљева ентитета и основних циљева различитих области;
- (ц) да ли се разликују одлике пружања услуга и услови пословања у различитим областима;
- (д) да ли се одражава начин управљања ентитетом и извештавања о финансијским информацијама управном одбору и вишем руководству; и
- (е) посебне потребе, вештине или ризике повезане са пословањем у одређеној области.

Вишеструко сегментирање

23. У неким случајевима, ентитет може извештавати управно тело и више руководиоце о приходу, расходу, имовини и обавезама сегмента на основу више од једне сегментне структуре, на пример и пословног и географског сегмента. Извештавање на основу и пословног и географског сегмента у екстерно намењеним финансијским извештајима често даје корисне информације, уколико на остваривање циљева ентитета значајно утичу и различити производи и услуге које он пружа и различита географска подручја на која се пласирају роба и услуге. Слично томе, на нивоу целокупне државе, држава може усвојити основу обелодањивања која (а) одражава обелодањивања главне владе, сектора јавних финансија и трговинског сектора, и (б) на тај начин допунити анализу сектора главне владе, на пример, сегментним обелодањивањима, о главној сврси или функционалним подкатегијама. У овим случајевима, о сегментима се може извештавати засебно или као о "матрици". Поред тога, примарна и секундарна структура извештавања по сегментима могу се усвојити уз ограничена обелодањивања о секундарним сегментима.

Структуре извештавања које нису одговарајуће

24. Као што је претходно наведено, у већини случајева сегменти о чијим се информацијама интерно извештава управном телу и највишем руководству ентитета, ради процењивања успешности ентитета у прошлости и за сврхе одлучивања о будућој расподели ресурса, одражаваће информације утврђене у буџетској документацији и биће усвојене за сврхе екстерног извештавања у складу са захтевима из овог стандарда. Међутим, у неким случајевима структура интерног извештавања ентитета управном телу и највишем руководству може сумирати информације и извештавати на таквој основи по којој издваја приходе, расходе, имовину и обавезе повезане са активностима зависним од буџета од истих ставки повезаних са комерцијалном активношћу, или којом се истиче разлика између ентитета зависних од буџета и јавних предузећа. Мало је вероватно да ће информације о извештајном сегменту у финансијским извештајима на основу само ових сегмената испунити циљеве предвиђене овим стандардом. Узрок је мала вероватноћа да ће ови сегменти пружити информације, важне за кориснике о, на пример, успешности ентитета у остваривању основних пословних циљева. МРС-ЈС 22, *Обелодањивање финансијских информација о општем државном сектору* садржи захтеве за владе које се определе за обелодањивање финансијских информација о општем

државном сектору као што је дефинисано у статистичким основама извештавања.

25. У неким случајевима, засебне финансијске информације поднете управном телу или највишем руководству не морају укључивати податке о расходима, приходима, имовини и обавезама по пословном, географском сегменту или према другим активностима. Овакви извештаји могу бити састављени како би одражавали само трошкове према њиховој природи (на пример, наднице, закупнине, залихе и капитална стицања) на основу “ставка по ставка” приказа у складу са одобреним буџетом или другим моделом финансирања или дозвољених трошкова, применљивим на тај ентитет. Ово се дешава када је сврха финансијског извештавања управном телу и руководећем кадру да се докаже поштовање плана потрошње одобрених средстава пре него (а) процењивање успешности главних активности ентитета у остваривању циљева у претходном периоду и (б) доношење одлука о будућој расподели ресурса. Када је интерно извештавање управном телу и вишем руководству уређено тако да саопштава само податке о усаглашености, екстерно извештавање конципирано на истој основи као и интерно извештавање управном телу и вишем руководству неће испунити захтеве из овог стандарда.
26. Када структура интерног извештавања ентитета не одражава захтеве овог стандарда, за сврхе екстерног извештавања ентитет ће морати да одреди сегменте који задовољавају дефиницију сегмента из параграфа 9 и да обелодани те информације у складу са захтевима параграфа 54–75.

Дефиниције прихода, расхода, имовине, обавеза и рачуноводствених политика сегмента

27. Следећи додатни појмови се користе у овом стандарду са одређеним значењима:

Рачуноводствене политике сегмената су рачуноводствене политике усвојене за припремање и презентацију финансијских извештаја консолидоване групе или ентитета као и рачуноводствене политике које се специфично односе на извештавање по сегментима.

Имовина сегмента је пословна имовина ангажована од стране сегмента у оквиру његових пословних активности директно приписива сегменту или која може да буде додељена сегменту на оправданој основи.

Уколико приход сегмента обухвата приход од камата или дивиденди, имовина сегмента обухвата одговарајућа потраживања, позајмице, улагања или другу имовину која ствара приходе.

Имовина сегмента не обухвата имовину по основу пореза на добит или еквивалената пореза на добит која је призната у складу са рачуноводственим стандардима који се односе на обавезе плаћања пореза на добит или еквивалената пореза на добит.

Имовина сегмента обухвата улагања, рачуноводствено обухваћена на основу метода удела само уколико је нето суфицит (дефицит) од таквих улагања укључен у приход сегмента. Имовина сегмента обухвата учешће у пословној имовини заједнички контролисаног ентитета које се рачуноводствено обухвата у складу са МРС–ЈС 8 *Учешћа у заједничким улагањима*.

Имовина сегмента утврђује се после одбијања одговарајућих одобрења исказаних у финансијским извештајима као непосредна пребијања.

Расход сегмента је расход који проистиче из пословних активности сегмента, који је директно приписив сегменту и одговарајући део расхода који може да буде распоређен на сегмент по разумној основи, укључујући расходе који се односе на испоруке робе и услуга екстерним странама, као и расходе који се односе на трансакције са другим сегментима истог ентитета.

Расход сегмента не обухвата:

- (а) камату, укључујући камату по основу аванса или позајмица од других сегмената, осим када је пословање сегмента примарно финансијске природе;
- (б) губитке од продаје улагања или губитке од гашења дуга, осим када је пословање сегмента примарно финансијске природе;
- (ц) учешће ентитета у нето дефициту или губицима придружених ентитета, заједничких улагања или других улагања, рачуноводствено обухваћених методом удела;
- (д) расходе пореза на добит или еквиваленте пореза на добит који су признати у складу са рачуноводственим стандардима који се односе на обавезу плаћања пореза на добит; или

(e) опште трошкове управе, трошкове главног седишта и друге трошкове који настају на нивоу ентитета и односе се на ентитет као целину. Међутим расходи понекад настају на нивоу предузећа за рачун сегмента. Такви расходи се сматрају расходима сегмента уколико се односе на пословне активности сегмента и могу да буду директно приписани сегменту или алоцирани на сегмент по разумној основи.

Расходи сегмента обухватају учешће у расходима заједнички контролисаног ентитета који се рачуноводствено обухвата пропорционалним консолидовањем у складу са МРС-ЈС 8.

За пословање сегмента које је примарно финансијске природе, приходи и расходи од камате, за сврхе извештавања по сегментима, могу бити приказани као појединачан нето износ, само уколико су те ставке приказане у нето износу у консолидованим извештајима или финансијским извештајима ентитета.

Обавезе сегмента су пословне обавезе произашле из пословних активности сегмента које су директно приписиве сегменту или могу да буду алоциране на сегмент по разумној основи.

Уколико расходи сегмента обухватају расходе камате, обавезе тог сегмента обухватају одговарајуће обавезе које се укамаћују.

Обавезе сегмента обухватају учешће заједнички контролисаног ентитета у обавезама које се рачуноводствено обухватају пропорционалним консолидовањем у складу са МРС-ЈС 8.

Обавезе сегмента не обухватају порез на добит или еквивалентне обавезе признају у складу са рачуноводственим стандардима који се односе на обавезе плаћања пореза на добит или еквивалентна пореза на добит.

Приход сегмента је приход о коме је извештено у извештају о финансијској успешности ентитета, који је директно приписив сегменту и одговарајући део прихода ентитета који може да буде распоређен на сегмент по разумној основи, било по основу буџетске расподеле или сличних давања, донација, трансфера, наплаћених казни, накнада или продаје екстерним купцима или трансакција са другим сегментима истог ентитета. Приход сегмента не обухвата:

(а) приходе од камате или дивиденде, укључујући камату по основу аванса или позајмица другим сегментима, осим када је пословање сегмента примарно финансијске природе;

(б) добитке од продаје улагања или добитке од гашења дуга, осим када је пословање сегмента примарно финансијске природе.

Приходи сегмента обухватају: учешће ентитета у нето суфициту (дефициту) придружених ентитета, заједничких улагања или других улагања, рачуноводствено обухваћених методом удела, само уколико су те ставке укључене у консолидовани или укупни приход ентитета.

Приходи сегмента обухватају учешће заједничких улагања у приходима заједнички контролисаног ентитета које се рачуноводствено обухвата пропорционалним консолидовањем у складу са МРС-ЈС 8.

Приписивање ставки сегментима

28. Дефиниције прихода сегмента, расхода сегмента, имовине сегмента и обавеза сегмента укључују износе ставки које су непосредно приписиве сегменту и износе ставки које се могу распоредити на сегмент на разумној основи.
29. Ентитет свој интерни систем финансијског извештавања сматра почетном тачком за утврђивање ставки непосредно приписивих сегменту или које се могу распоредити на сегмент на разумној основи. Односно, када су усвојени сегменти за сврхе интерног извештавања, или ти сегменти чине основу, за финансијске извештаје опште сврхе, претпоставља се да су износи, који су били непосредно утврђени по сегментима за сврху интерног финансијског извештавања, директно приписиви сегментима или се могу распоредити на сегменте по разумној основи ради одмеравања прихода сегмента, расхода сегмента, имовине и обавеза сегмента.
30. У неким случајевима, приход, расход, средство или обавеза могу се распоредити на сегменте, за сврхе интерног финансијског извештавања, у складу са основом која је разумљива управи ентитета, али која би се могла сматрати субјективном, произвољном или тешко разумљивом од стране екстерних корисника финансијских извештаја. Такво додељивање не би представљало разумљиву основу, према дефиницијама прихода сегмента, расхода сегмента, имовине и обавеза сегмента, датим у овом стандарду. Супротно томе, ентитет може изабрати да не

алоцира неку ставку прихода, расхода, имовине или обавезе, за сврхе интерног финансијског извештавања, чак и ако постоји реална основа да се то учини. Таква ставка се алоцира на основу дефиниција прихода сегмента, расхода сегмента, имовине сегмента и обавеза сегмента, датим у овом стандарду.

31. Ентитети јавног сектора могу начелно утврдити (а) трошкове набавке одређених група робе и услуга или (б) трошкове предузимања одређених активности и средстава неопходних за извршавање тих активности. Ове информације су потребне ради планирања и контроле. Међутим, у многим случајевима пословање државних организација и других ентитета јавног сектора финансира се средствима одобреним у “блоку”, или средствима одобреним на основу “линијске ставке” која одражава природу главних група расхода или издатака. Ова средства одобрена у “блоку” или средства одобрена по основу “линијске ставке” не морају се односити на посебне линије услуга, функционалне активности или географске области. У неким случајевима, може бити немогуће директно приписати приход сегменту или га алоцирати на сегмент на разумној основи. Слично томе, нека имовина, расходи и обавезе се можда не могу директно приписати, или алоцирати на разумној основи, појединачним сегментима, зато што одражавају широк спектар активности услуга преко извесног броја сегмената или се директно односе на активности главне управе које нису одређене као засебан сегмент. О неприписаном или нераспоређеном приходу, расходу, имовини и обавезама извештава се као о неалоцираном износу приликом усаглашавања обелодањивања сегмента са збирним приходом ентитета, као што се захтева у параграфу 64 овог МРС–ЈС.
32. Владе и њихове агенције могу да закључе споразуме о испоруци робе и услуга или спровођењу других активности са ентитетима приватног сектора. У неким правним системима, ови споразуми попримају облик заједничког улагања или улагања у придружени ентитет, при чему се рачуноводствено обухватају према рачуноводственом методу удела. Када је то случај, приход сегмента обухвата учешће сегмента у обрачунатом нето суфициту (дефициту) капитала, при чему је обрачунати суфицит (дефицит) капитала укључен у приход ентитета и може се директно приписати сегменту или поуздано алоцирати на сегмент на разумној основи. У сличним околностима, приход сегмента и расход сегмента ће укључити учешће сегмента у приходу и расходу заједнички контролисаног ентитета, који се рачуноводствено обухвата пропорционалним консолидовањем.

Имовина, обавезе, приход и расход сегмента

33. Примери имовине сегмента обухватају обртна средства која се употребљавају у пословним активностима тог сегмента; некретнине, постројења и опрему; средства која су предмет финансијског лизинга; и нематеријална средства. Уколико је посебна ставка умањења вредности или амортизације укључена у расход сегмента, повезано средство се такође укључује у имовину сегмента. Имовина сегмента не обухвата средства која се користе на нивоу ентитета или за потребе главне управе, на пример:

- (а) седиште главне управе и одсека за развој програма Министарства образовања није укључено у сегменте који одражавају пружање примарних, секундарних и терцијалних образовних услуга; или
- (б) зграда парламента или друге сличне скупштинске зграде није укључена у сегменте који одражавају главне функционалне активности као што су образовање, здравство и одбрана, приликом извештавања на нивоу целокупне државе.

Имовина сегмента укључује пословна средства која деле два или више сегмената уколико постоји оправдана основа за алоцирање.

34. Консолидовани финансијски извештаји владе или другог ентитета могу обухватати ентитете стечене путем стицања при чему долази до настанка купљеног “гудвила” (упутство за рачуноводствено обухватање стицања ентитета укључено је у IFRS 3, *Пословне комбинације*). У овим случајевима, имовина сегмента ће укључити “гудвил” који је директно приписив сегменту или се може алоцирати на сегмент на разумној основи, а расход сегмента укључује одговарајућу амортизацију “гудвила”.
35. Примери обавеза сегмента укључују трговинске и друге доспеле обавезе, разграничене обавезе, авансе од чланова заједнице за обезбеђење делимично финансиране робе и услуга у

будућности, резервисања по основу гаранција за производе по основу комерцијалних активности ентитета, и друге захтеве који се односе на набавку робе и услуга. Обавезе сегмента не укључују позајмице, обавезе које се односе на средства која су предмет финансијског лизинга, и друге обавезе које су настале више у сврхе финансирања него пословања. Уколико је расход по основу камате укључен у расход сегмента, одговарајућа каматонерна обавеза укључује се у обавезе сегмента.

36. Обавезе сегмента чије пословање није првенствено финансијске природе, не подразумевају позајмице и сличне обавезе, будући да приходи сегмента и обавезе сегмента не укључују приходе и расходе финансирања. Штавише, због тога што дуговање често закључује главна управа или централна установа надлежна за одобравање позајмица на нивоу укупног ентитета или целе државе, често није могуће директно приписати, или разумно распоредити, каматонерну обавезу сегменту. Међутим, ако се активности финансирања ентитета одреде као засебан сегмент, као што се може догодити на нивоу целе државе, расходи “финансијског” сегмента ће укључивати расход од камате, а повезане каматонерне обавезе биће укључене у обавезе сегмента.
37. Међународни или национални рачуноводствени стандарди могу захтевати да се изврше усклађивања књиговодствене вредности имовине и обавеза, који се могу идентификовати, стеченог ентитета (видети пример IFRS 3). Одмеравања имовине и обавеза сегмента укључују сва усклађивања претходне књиговодствене вредности идентификоване имовине и обавеза сегмента, неког ентитета стеченог у оквиру комбинације ентитета и рачуноводствено обухваћених као набавка, чак и ако су та усклађивања извршена само за сврхе припремања консолидованих финансијских извештаја и не евидентирају се нити у засебним финансијским извештајима матичног ентитета нити у појединачним финансијским извештајима контролисаних ентитета. Слично томе, ако су некретнине, постројења и опрема ревалоризовани након стицања у складу са моделом ревалоризације из MPC–JC 17, *Некретнине, постројења и опрема*, одмеравања имовине сегмента одражава ту ревалоризацију.
38. У неким правним системима, држава или државни ентитет може контролисати јавно предузеће или други ентитет који послује на тржишној основи и подлеже порезу на добит или еквиваленту пореза на добит. Од ових ентитета се може захтевати да примењују рачуноводствене стандарде као што је Међународни рачуноводствени стандард 12 (IAS 12) – *Порез на добит*, у ком се прописује поступак рачуноводственог обухватања пореза на добит или еквивалента пореза на добит. Ови стандарди могу захтевати признавање имовине и обавеза по основу пореза на добит, у погледу расхода пореза на добит, или еквивалентних расхода пореза на добит, који су признати у текућем периоду и надокнадиви или наплативи у будућим периодима. Ова средства и обавезе се не укључују у имовину и обавезе сегмента јер проистичу из свих активности ентитета у целини и постојећег пореског уређења ком ентитет припада. Међутим, средства која представљају потраживања по основу прихода од опорезивања којима управља порески орган, биће укључена у имовину сегмента тог органа ако се могу директно приписати том сегменту или расподелити на сегмент на поузданој основи.
39. Извесна упутства за распоређивање трошкова могу се наћи у другим Међународним рачуноводственим стандардима за јавни сектор. На пример, Међународни рачуноводствени стандард за јавни сектор 12 (MPC–JC 12) – *Залихе*, даје упутство за приписивање и алоцирање трошкова залихама, а Међународни рачуноводствени стандард за јавни сектор 11 (MPC–JC 11) – *Уговори о изградњи* даје упутство за приписивање и алоцирање трошкова на уговоре. Ова упутства могу бити корисна приликом приписивања и алоцирања трошкова на сегменте.
40. MPC–JC 2 даје упутство у погледу тога да ли би банковна прекорачења требало обухватити као компоненту готовине или би их требало презентовати у извештајима као позајмице.
41. Финансијски извештаји на нивоу државе, и одређених матичних ентитета, захтеваће консолидовање извесног броја засебних ентитета као што су министарства, службе и јавна предузећа. Приликом припреме ових консолидованих финансијских извештаја, трансакције и салда између контролисаних ентитета биће елиминисани, у складу са MPC–JC 6, “Консолидовани и засебни финансијски извештаји”. Међутим, приход сегмента, расход

сегмента, имовина сегмента и обавезе сегмента утврђују се пре него што се елиминишу салда и трансакције између ентитета у оквиру економског ентитета, као део процеса консолидовања, осим у мери у којој се таква салда унутар економског ентитета и трансакције између ентитета налазе у оквиру једног јединог сегмента.

42. Док рачуноводствене политике, коришћене приликом припремања и презентације финансијских извештаја ентитета као целине, представљају такође и фундаменталне рачуноводствене политике сегмента, рачуноводствене политике сегмента додатно обухватају политике које се односе нарочито на извештавање сегмента, као што је метод одређивања цена међусобних трансфера сегмената, и основа за алоцирање прихода и расхода на сегменте.

Рачуноводствене политике сегмента

43. Информације сегмента треба припремити у складу са рачуноводственим политикама усвојеним за припремање и презентацију финансијских извештаја консолидоване групе или ентитета.

44. Претпоставља се да су рачуноводствене политике, које су одабрали управно тело и руководство ентитета за припремање консолидованих финансијских извештаја или извештаја на нивоу ентитета, политике за које управно тело и руководство сматра да су најпримереније за сврхе екстерног извештавања. Пошто је сврха информација о сегменту да помогну корисницима финансијских извештаја да боље разумеју и расуђују о ентитету као целини, овај стандард захтева употребу, приликом припремања информација сегмента, рачуноводствених политика одабраних од стране управног тела и руководства за потребе припремања консолидованих финансијских извештаја или финансијских извештаја ентитета као целине. То, међутим, не значи да консолидоване или рачуноводствене политике ентитета треба да се примењују на сегменте као да су ти сегменти засебни ентитети који извештавају. Детаљни обрачун, извршен приликом примене одређене рачуноводствене политике на нивоу целог ентитета, може се алоцирати на сегменте ако постоји разумна оправданост тога. Обрачуни пензија, на пример, често се врше за ентитет као целину, али цифре на нивоу ентитета могу бити алоциране на сегменте на основу зарада и демографских података сегмената.
45. Као што је наведено у параграфу 42, можда ће бити потребно да се развију рачуноводствене политике које ће уређивати питања везана само за ентитет, као што је одређивање цена међу сегментима. МРС-ЈС 1 захтева обелодањивање рачуноводствених политика потребних за разумевање финансијских извештаја. У складу са овим захтевима, специфичне политике сегмента морају бити обелодањене.
46. Овај стандард дозвољава обелодањивање додатних информација сегмената, припремљених у складу са основом која се разликује од рачуноводствених политика усвојених за консолидоване или финансијске извештаје ентитета, под условом да:
- (а) су информације релевантне за процењивање успешности и доношење одлука; и да
 - (б) је јасно описана основа одмеравања за ове додатне информације.

Заједничка имовина

47. **Имовину коју заједнички користе два или више сегмената се алоцира на сегменте само уколико се приходи и расходи повезани са тим средствима такође алоцирају на те сегменте.**
48. Начин на који се имовина, обавезе, приход и расход алоцирају на сегменте зависи од фактора као што су природа ставки, активности сегмента, и релативна самосталност тог сегмента. Није могуће нити прикладно да се одреди једна једина основа алоцирања коју треба да усвоје сви ентитети. Такође није примерено да алоцирање ставки имовине, обавеза, прихода и расхода ентитета, које су повезане са два или више сегмената, буде принудно, уколико је једина основа за такво алоцирање произвољна или неразумљива. У исто време, дефиниције прихода сегмента, расхода сегмента, имовине сегмента и обавеза сегмента су међусобно повезане и извршена алоцирања треба да буду доследна. Стога, имовина која се заједнички користи алоцира се на сегменте ако и само ако се приходи и расходи повезани са датом имовином такође алоцирају на

те сегменте. На пример, средство је укључено у имовину сегмента ако и само ако се одговарајућа умањења вредности или амортизација укључује у одмеравање расхода сегмента.

Новоутврђени сегменти

49. Ако је сегмент утврђен као сегмент по први пут у текућем периоду, подаци о сегменту из претходног периода, приказани ради упоредивости, поново се исказују како би одражавали сегмент о коме се извештава као засебни сегмент, осим уколико је то неизводљиво.

50. О новим сегментима се може извештавати у финансијским извештајима у различитим околностима. На пример, ентитет може променити своју унутрашњу структуру извештавања односно прећи са структуре пословног сегмента на структуру географског сегмента, а управа може сматрати прикладним да ову структуру сегмента такође усвоји за екстерно извештавање. Ентитет такође може предузети значајне нове или додатне активности, или повећати обим неке службе за пружање услуга екстерним лицима, а која је претходно пословала као унутрашња служба подршке. У таквим случајевима, о новим сегментима ће се по први пут извештавати у финансијским извештајима опште намене. Када се то догоди, овај стандард захтева да се поново искажу упоредни подаци претходног периода, да би се одразила тренутна структура сегмента, уколико је то изводљиво.

Обелодањивање

51. Захтеви обелодањивања из параграфа 52 – 75 се примењују на сваки сегмент засебно.

52. Ентитет обелодањује приход сегмента и расход сегмента за сваки сегмент засебно. Засебно се састављају извештаји о приходима сегмента из буџетске расподеле или сличног додељивања, као и о приходу сегмента из других екстерних извора и о приходу сегмента из трансакција са другим сегментима.

53. Ентитет обелодањује укупну књиговодствену вредност имовине сегмента за сваки сегмент засебно.

54. Ентитет обелодањује укупну књиговодствену вредност обавеза сегмента за сваки сегмент засебно.

55. Ентитет обелодањује за сваки сегмент засебно, укупан износ трошкова насталих током периода, за стицање имовине сегмента за коју се очекује да ће се употребљавати више од једног периода.

56. Ентитет се подстиче, али се не захтева од њега да обелодани природу и износ било које ставке прихода и расхода сегмента, која је такве величине, природе, или утицаја да је њено обелодањивање важно за објашњавање успешности сваког сегмента за тај период.

57. МРС–ЈС 1 захтева да када су ставке прихода или расхода материјално значајне, њихова природа или износ тих ставки се обелодањује засебно. МРС–ЈС 1 утврђује изванредан број примера за такве ставке, укључујући отпис залиха и некретнина, постројења и опреме; резервисања за реструктурирања; отуђења некретнина, постројења и опреме; приватизацију и друга отуђења дугорочних улагања; престанак пословања; парнична поравнања; и укидања резервисања. Подстицањем у параграфу 56 се не подстиче промена разврставања таквих ставки, или промена мерења таквих ставки. Овим параграфом се, међутим, подстиче промена нивоа на ком се процењује значај таквих ставки за сврхе обелодањивања, са нивоа ентитета на ниво сегмента.

58. Овај стандард не захтева обелодањивање резултата сегмента. Међутим, ако је резултат сегмента израчунат и обелодањен, то је онда пословни резултат који не укључује финансијска плаћања.

59. Ентитет се подстиче, али се од њега не захтева да обелодани новчане токове сегмента, у складу са захтевима из МРС–ЈС 2. У МРС–ЈС 2 захтева се да ентитет презентује извештај о новчаним токовима у ком засебно извештава о новчаним токовима из пословних активности, инвестиционих активности и активности финансирања. Такође се захтева обелодањивање информација о одређеним новчаним токовима. Обелодањивање информација о новчаним токовима за сваки сегмент може бити корисно за разумевање општег финансијског положаја ентитета, његове ликвидности и новчаних токова.

60. Ентитет који не обелодањује новчане токове сегмента у складу са МРС–ЈС 2 подстиче се, али се од њега не захтева да за сваки сегмент о ком се извештава обелодани следеће:

- (а) расход сегмента услед умањења вредности и амортизације имовине сегмента;
- (б) друге значајне неготовинске расходе; и
- (ц) значајне неготовинске приходе укључене у приход сегмента.

На овај начин се омогућава корисницима да одреде главне изворе и начине употребе готовине у вези са активностима сегмента у том периоду.

61. Ентитет обелодањује за сваки сегмент засебно, укупан износ учешћа ентитета у нето суфициту (дефициту) придружених ентитета, заједничких улагања, или других улагања рачуноводствено обухваћених методом удела, ако се суштински све пословање тих придружених ентитета одвија у оквиру тог једног сегмента.

62. Док се укупан износ обелодањује у складу са захтевима параграфа 61, сваки придружени ентитет, заједничко улагање или друго улагање рачуноводствено обухваћено методом удела процењује се појединачно, да би се утврдило да ли се његово укупно пословање суштински одвија у оквиру сегмента.

63. Уколико се збирна учешћа ентитета у нето суфициту (дефициту) придружених ентитета, заједничких улагања или других улагања, рачуноводствено обухваћених методом удела, обелодањују по сегменту, укупна инвестирања у те придружене ентитете и заједничка улагања се такође обелодањују по сегменту.

64. Ентитет презентује усаглашавање између информација обелодањених за сегменте и збирних информација у консолидованим финансијским извештајима или финансијским извештајима ентитета. Приликом приказивања тог усаглашавања, приход сегмента се усаглашава са приходом из екстерних извора ентитета (укључујући обелодањивање износа прихода ентитета из екстерних извора који није укључен у приход ниједног сегмента); расход сегмента се усаглашава са упоредивом мером расхода ентитета; имовина сегмента се усаглашава са имовином ентитета; и обавезе сегмента се усаглашавају са обавезама ентитета.

Додатне информације о сегменту

65. Као што је претходно напоменуто, очекује се да ће сегменти уобичајено бити засновани на главној роби и услугама које обезбеђује ентитет, програмима пословања или активностима које предузима. Ово је због тога што информације о овим сегментима кориснике релевантно обавештавају о успешности ентитета у остваривању циљева и могућности ентитета да изврши обавезе из своје надлежности. Међутим, у неким организацијама, географска или друга основа можда боље одражава основу у складу са којом се услуге пружају или врши алокација ресурса у оквиру ентитета, па ће стога бити усвојена за финансијске извештаје.

66. У овом стандарду усвојено је становиште да обелодањивање минимума информација о пословним сегментима и о географским сегментима најчешће користи корисницима приликом утврђивања одговорности и одлучивања. Стога, ако ентитет извештава о информацијама сегмента на основу:

(а) главних врста робе или услуга које обезбеђује, програма које извршава, активности које предузима или других пословних сегмената, такође се подстиче да за сваки географски сегмент, о коме се интерно извештава управном телу и главном руководиоцу ентитета, извештава о:

- (i) расходу сегмента;
- (ii) укупној књиговодственој вредности имовине сегмента; и
- (iii) укупним издацима током периода, насталим приликом стицања средстава за која се очекује да ће се употребљавати током више од једног периода (некретнине, постројења, опрема и нематеријална средства); и

(б) географских сегмената или друге основе која није обухваћена под (а); ентитет се подстиче да за сваки већи пословни сегмент, о коме је интерно подносио извештаје управном телу и главном руководиоцу ентитета, извештава о:

- (i) расходу сегмента;

- (ii) укупној књиговодственој вредности имовине сегмента; и
- (iii) укупним издацима током периода, насталим приликом стицања средстава за која се очекује да ће се употребљавати током више од једног периода (некретнине, постројења, опрема и нематеријална средства).

Друга питања обелодањивања

67. При одмеравању и извештавању о приходу сегмента из трансакција са другим сегментима, међусегментни трансфери се одмеравају на основу њиховог настанка. Основа одређивања цена међусегментних трансфера и свих насталих промена се обелодањује у финансијским извештајима.

68. Промене рачуноводствених политика усвојених ради извештавања по сегментима, које имају материјално значајан утицај на информације о сегменту се обелодањују, а информације о сегменту из претходног периода, приказане ради упоредивости, поново исказују, осим ако то није изводљиво. Овакво обелодањивање укључује опис природе промене, разлога настанка промене, исказивање чињенице да су упоредне информације поново исказане или да то није могуће учинити, и финансијски ефекат промене, уколико се он може разумно одредити. Уколико ентитет промени начин утврђивања сегмената, а не изврши усклађивање информација о сегменту из претходних периода на новој основи, јер то није могуће учинити, онда ради поређења, ентитет приказује у извештајима податке о сегментима по претходној и по новој основи сегментовања у години у којој мења утврђивање сегмената.

69. Промене усвојених рачуноводствених политика ентитета размотрене су у МРС-ЈС 3, *Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених политика и грешке*. У МРС-ЈС 3 захтева се да се рачуноводствене политике мењају само (а) ако то захтева МРС-ЈС или (б) ако ће промена резултирати поузданим и релевантнијим информацијама о трансакцијама, другим догађајима или стањима у финансијским извештајима ентитета.

70. Промене рачуноводствених политика које се примењују на нивоу ентитета и, које утичу на информације о сегменту, третирају се у складу са МРС-ЈС 3. Осим ако неки нови МРС-ЈС не одређује другачије, МРС-ЈС 3 захтева да:

(а) се промена рачуноводствене политике примењује ретроспективно и да се информације из претходног периода поново исказу, осим ако није неизводљиво одредити или кумулативни ефекат промене или ефекте промене специфичне за дати период.

(б) Ако ретроспективна примена није изводљива за све приказане периоде, нова рачуноводствена политика се примењује ретроспективно од најранијег могућег датума, и

(ц) Ако је неизводљиво одредити кумулативни ефекат примене нове рачуноводствене политике на почетку текућег периода, политика се примењује проспективно од најранијег могућег датума.

71. Неке промене рачуноводствених политика се посебно односе на извештавање по сегментима. Примери укључују промене начина одређивања сегмената и промене основе за алоцирање прихода и расхода на сегменте. Овакве промене могу имати значајан утицај на информације о сегменту, али не утичу на збирне финансијске информације ентитета. Да би се корисницима омогућило боље разумевање промена и процена трендова, информације о сегменту из претходног периода, које су укључене у финансијске извештаје за потребе упоредивости, треба да се преформулишу – поново исказу, уколико је изводљиво, како би одражавале нову рачуноводствену политику.

72. У параграфу 67 се захтева да, за сврхе извештавања по сегментима, међусегментни трансфери треба да буду одмерени у складу са основом коју је ентитет заиста користио за одређивање цена таквих трансфера. Уколико ентитет промени метод који користи за одређивање цене међусегментних трансфера, таква промена није промена рачуноводствене политике у вези са којом подаци о сегменту из претходног периода треба да се преформулишу, сходно параграфу 68. Ипак, у параграфу 67 захтева се обелодањивање такве промене.

73. Уколико није другачије обелодањено у финансијским извештајима или у годишњем извештају, ентитет наводи:

(а) врсте робе и услуга укључених у сваком пословном сегменту о коме се извештава;

(б) састав сваког презентованог географског сегмента; и

(ц) уколико није усвојено сегментовање ни на пословној нити на географској основи, природу датог сегмента и активности које он обухвата.

Пословни циљеви сегмента

74. Уколико није извршено обелодањивање у финансијским извештајима или у годишњем извештају, ентитет се подстиче да обелодани опште пословне циљеве утврђене на почетку извештајног периода за сваки сегмент и прикаже коментар мере у којој су ти циљеви остварени.

75. Да би се корисницима омогућила процена успешности ентитета у остваривању циљева повезаних са пружањем услуга, неопходно је саопштити те циљеве корисницима. Обелодањивање информација о саставу сваког сегмента, циљевима пружања услуга сегмената и степену у ком су остварени ти циљеви, поспешује такву процену. Ове информације такође омогућавају ентитету да боље испуни обавезе из своје надлежности. У многим случајевима, ове информације се укључују у годишњи извештај као део извештаја управног тела или главног руководиоца. Уколико се то учини, обелодањивање ових информација у финансијским извештајима није неопходно.

Датум ступања на снагу

76. Ентитет примењује овај стандард за годишње финансијске извештаје који се односе на периоде који почињу на дан или после 1. јула 2003. Ранија примена се подстиче. Уколико ентитет примењује овај стандард за периоде који почињу пре 1. јула 2003., он обелодањује ту чињеницу.

77. Када ентитет усвоји обрачунску основу рачуноводства, као што дефинише МРС-ЈС, за сврхе финансијског извештавања, после овог датума ступања на снагу, овај стандард се примењује на годишње финансијске извештаје ентитета који се односе на периоде који почињу на датум усвајања или после њега.

Накнадни параграфи су поново нумерисани.

Илустративни примери

Овај пример прати МРС-ЈС 18, али није његов део.

Приказана табела и одговарајућа напомена у овом додатку илуструју обелодањивања по сегменту, која би се захтевала овим стандардом, за надлежну образовну установу, која се примарно финансира из буџета, али пружа извесне образовне услуге на тржишној основи за потребе запослених у великим корпорацијама, и заједно са тржишно оријентисаним предузећем основало је приватну образовну институцију која послује на тржишној основи. Надлежна установа има значајан утицај на фондацију, али је не контролише. У примеру су приказани упоредни подаци за две године. Подаци о сегментима се захтевају за сваку годину за коју се презентује целокупан скуп финансијских извештаја.

Надлежна установа је организована и извештава управно тело на основу четири главне функционалне области: примарно и секундарно образовање; терцијално образовање; посебне услуге образовања; и остале услуге, а на челу сваке је директор. Пословање сегмента посебних услуга образовања укључује пружање образовних услуга на комерцијалној основи запосленима већих корпорација. При пружању ових услуга екстерним лицима, јединица сегмента за комерцијалне услуге користи, уз накнаде за услугу, услуге сегмената за примарно/секундарно и терцијално образовање. Ови међусегментни трансфери се елиминишу при консолидовању.

Саопштене информације о сегментима користе управни одбор и више руководство као основу за процењивање претходне успешности ентитета у остваривању циљева и за одлучивање о будућим расподелама ресурса. Обелодањивање информација о овим сегментима такође се сматра прикладним за сврхе екстерног извештавања.

Највећи део пословања установе врши се у земљи, осим што је, као део програма помоћи, установа основала субјекте у источној Европи ради пружања услуга секундарног образовања. Укупни трошкови извршених услуга у источној Европи износе 5 милиона (4 милиона у 20X1). Није било издатака при стицању капиталне имовине у источној Европи током 20X2 или 20X1.

Међусегментни трансфери – приход сегмента и расход сегмента укључује приход и расход настао из трансфера између сегмената. Овакви трансфери се обично обрачунавају по цени прибављања и елиминишу се при консолидовању. Износ ових трансфера је био 20 милиона (19 милиона 19X1).

Улагања у придружене ентитете обрачуната су коришћењем метода удела. Установа поседује 40% акцијског капитала компаније *EuroEd Ltd.*, специјализоване образовне фондације која пружа услуге образовања на међународном нивоу, под тржишним условима, по уговору са мултилатералним агенцијама за позајмљивање. Улагање је обрачунато применом метода удела. Улагање и учешће установе у нето профиту *EuroEd*-а нису укључени у имовину и приходе сегмента.

Међутим приказани су засебно под другим пословним сегментом, који је одговоран за управљање улагањем у придружени ентитет.

Потпуни извештај о циљевима утврђеним за сваки сегмент засебно и степену остварења тих циљева укључен је у Извештај о пословању, који је приложен уз овај извештај.

Поређење са IAS 14

МРС-ЈС 18, састављен је првенствено у складу са IAS 14 (ревидираним 1997. године), Основне разлике између МРС-ЈС 18 и IAS 14 су следеће:

- У МРС-ЈС 18 се сегменти дефинишу другачије него у IAS 14. У МРС-ЈС 18 се од ентитета захтева да извештавају о сегментима на основи која је одговарајућа за оцењивање учинка у прошлости и доношење одлука везаних за алокацију ресурса. У IAS 14 се захтева да се извештава о пословним и географским сегментима.
- У МРС-ЈС 18 је укључен и додатни коментар који се не налази у IAS 14 како би се појаснила променљивост стандарда на рачуноводство ентитет из јавног сектора.
- У IAS 14 се захтева обелодањивање резултата сегмената и амортизације средстава сегмената и других значајних неновчаних расхода. У МРС-ЈС 18 се не захтева обелодањивање резултата сегмената. У МРС-ЈС 18 се подстиче, али се не захтева, обелодањивање значајних неновчаних прихода који су укључени у приход сегмената, амортизације сегмената и других неновчаних расхода или новчаних токова сегмената као што се захтева у МРС-ЈС 2, "Извештаји о новчаним токовима".
- У МРС-ЈС 18 се не захтева обелодањивање информација о секундарним сегментима, али подстиче се извесни минимум обелодањивања о "пословним" и "географским" сегментима.
- У МРС-ЈС 18 се не утврђују квантитативни прагови који се морају применити за утврђивање сегмената о којима се извештава.
- У МРС-ЈС 18 се користи различита терминологија, у неким примерима, од оне из IAS 14. Најзначајнији примери су коришћење термина "извештај о финансијској успешности" и "нето имовина/капитал". Еквивалентни термини из IAS 14 су "биланс успеха" и "капитал".